

dragelsen af det i virksomheden opbevarede varelager på det tidspunkt, hvor de statslige told- og skattemyndigheder foretager kontrollen, finder Skatteministeriet, at der bør ske en skærpelse af bøderne for overtrædelse af de berørte afgiftsloves regnskabs- og fakturabestemmelser. Dermed sikres det, at også de overtrædelser, hvor der ikke direkte kan konstateres en stor afgiftsunddragelse, men hvor der i virksomheden findes en regnskabspraksis, der giver en risiko for en afgiftsunddragelse, der er vanskelig præcist at konstatere, men som medfører en reel risiko for statskassen, i praksis gøres til genstand for bødestraf. Det er dog et krav, at det samtidig ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i den pågældende afgiftslov.

Med denne ordning får eksempelvis en detailhandelsvirksomhed et incitament til at have regnskabsmaterialet i orden, således at leverandøren kan fastslås. Samtidig sikres det, at virksomhederne ikke kan spekulere i at have et lille varelager og ingen dokumentation for derved at slippe med et yderst lille efterbetalingsskrav i forhold til den samlede afgiftsunddragelse. Samtidig bringes bødeniveauet for overtrædelser af regnskabsbestemmelserne op på et niveau, som tager hensyn til den åbenlyse mulighed for økonomisk vinding på bekostning af statskassen, som manglende eller ufuldstændige regnskaber med videre medfører.

Efter de gældende straffebestemmelser i de enkelte punktafgiftslove kan der idømmes bødestraf for overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne. Dette gælder også for afgiften af de varer, der konstateres som særligt udsatte for afgiftsunddragelser, og hvor regnskabs- og fakturabestemmelserne derfor i kraft af dette lovforslag foreslås præciseret. Straffer reglerne for overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne findes for disse loves vedkommende i mineralvandsafgiftslovens § 21, stk. 1, nr. 2, lov om afgift af chokolade og sukkervarer § 26, stk. 1, nr. 2, ølafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2, emballageafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 2, og tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2.

Når told- og skatteregionen konstaterer, at afgiftslovene ikke overholdes, bør der reageres med de sanktioner, der er nødvendige for, at lovene overholdes.

På den ene side skal sanktionen ikke være mere indgribende end nødvendigt, og på den anden side skal sanktionen have tilstrækkelig gennemslagskraft til, at det sikres, at lovene overholdes. Hvis virksomheden trods en given sanktion stadig ikke overholder reglerne, bør det lede til en skærpelse af sanktionerne.

Det må indledningsvist konstateres, at særligt den nuværende praksis for straf ved overtrædelse af

punktafgiftslovenes regnskabsbestemmelser er lempelig sammenholdt med den åbenbare mulighed, som en overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne giver for at opnå økonomisk vinding på bekostning af statskassen og til skade for konkurrencen.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres nye bestemmelser om skærpede bøder for overtrædelse af de foreslåede og i visse tilfælde eksisterende regnskabs- og fakturaregler i de tilfælde, hvor det samtidig ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i den pågældende afgiftslov. Som hidtil vil det være en betingelse for at ifalde bødeansvar, at lovovertrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Et højere bødeniveau skal virke præventivt og samtidig sikre, at sanktionerne står mål med den mulige fortjeneste ved at overtræde afgiftslovenes regler om regnskaber og fakturaer m.v.

I bemærkningerne i det følgende er det nærmere angivet, hvilket forhøjet bødeniveau, der tilsigtes med forslaget. Det skal samtidig bemærkes, at fastsættelsen af straffen beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og at det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Når det ikke ud fra regnskabsføringen er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i den pågældende afgiftslov, er det Skatteministeriets opfattelse, at der som udgangspunkt bør fastsættes en skærpet bøde.

Ved afgørelsen af, om der kan finde en opgørelse sted på grundlag af regnskabet, kan der blandt andet lægges vægt på, om der foreligger fakturaer og/eller følgesedler eller kvitteringer for virksomhedens køb og salg, om leverandøren kan identificeres, om der i detailhandelsvirksomheder anvendes kasseapparat og udleveres kassebon til købere, og om der foreligger daglige kasseafstemninger.

Typiske tilfælde, som kan tænkes at falde ind under den anbefalede bødeforhøjelse, er for eksempel følgende:

1. Der foreligger intet regnskab i det hele taget.
2. Der mangler fakturaer for tilstedeværende eller solgte varer.
3. Der foreligger fakturaer, men det er ikke muligt at identificere leverandøren.
4. Der foretages ikke kontinuert kasseregistreringer.
5. Der udleveres ikke boner ved kontantkøb.
6. Der foretages ikke daglige kasseafstemninger.